

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 3. april 2024 blev i sag nr. 100617:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 27/10 2023 har klagerens advokat bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Sagen vedrører en klage over Alka Forsikrings afvisning af et krav om yderligere erstatning for varigt mén under en ulykkesforsikring som følge af en tilskadekomst.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Erstatning for yderligere 5 % varigt mén."

Klagerens advokat har i brev af 27/10 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Som advokat for [klageren] klager jeg hermed over ALKA Forsikrings afgørelse om ikke at betale yderligere at erstatning for varigt mén til min klient under en af min klient tegnet ulykkesforsikring som følge af tilskadekomst den ... juni 2002.

ALKA Forsikring har tidligere betalt erstatning for et varigt mén på 20 % under ulykkesforsikringen.

Min klient anmodede den 29. december 2021 ALKA om at betale yderligere erstatning for varigt mén til min klient, hvilken anmodning fremlægges som bilag 1.

Baggrunden for anmodningen var, at AES i en udtalelse af 28. oktober 2020 havde vurderet det varige mén som følge af tilskadekomsten til 25 %. Den pågældende udtalelse fremlægges som bilag 2.

Ved brev af 1. september 2022 meddelte ALKA Forsikring min klient, at min klients krav på yderligere erstatning for varigt mén var forældet, da forældelsen allerede var begyndt at løbe den 26. januar 2017. Det pågældende brev fremlægges som bilag 3.

Journalen fra min klients egen læge indeholdende det journalnotat, som ALKA Forsikring A/S henviser til i brevet, fremlægges som bilag 4.

Efterfølgende korrespondance mellem undertegnede og ALKA Forsikring fremlægges som bilag 5 – 8.

Udtalelse af 20. marts 2017 fra AES om varigt mén, som min klient har henvist til i den efterfølgende korrespondance, fremlægges bilag 9. I den pågældende udtalelse blev det varige mén vurderet til 20 %.

ALKA Forsikring har som ovenfor anført begrundet afvisningen af det af min klient fremsatte krav om yderligere godtgørelse for varigt mén med, at den 3-årige forældelsesfrist begyndte at løbe allerede den 26. januar 2017, hvor min klient fik planlagt en reoperation af brok.

Det kan imidlertid ikke lægges til grund, at forældelsen af min klients krav på yderligere erstatning for varigt mén begyndte at løbe allerede den 26. januar 2017, idet det ikke kan lægges til grund, at min klient på det pågældende tidspunkt burde have indset, at der var sket en varig forværring af hans symptomer fra maven, som kunne begrunde fastsættelsen af et varigt mén på mere end de 5 %, som AES tidligere havde fremsat det varige mén som følge af hans symptomer fra maven til.

Det var således en betingelse for, at forældelsen af min klients krav på yderligere erstatning for varigt mén begyndte at løbe, at min klient burde have indset, at han havde krav på yderligere erstatning for varigt mén.

Denne betingelse var ikke opfyldt, blot fordi min klient oplevede en forværring af sine symptomer, da den pågældende forværring forhåbentlig kunne afhjælpes ved behandling og således ikke ville være varig.

Hertil kommer, at min klient også skal have indset, at en eventuel varig forværring af hans symptomer var af et sådant omfang, at den berettigede ham til yderligere erstatning for varigt mén, for at forældelsen begyndte at løbe.

Jeg skal i den forbindelse også henvise til, at AES i udtalelsen af 20. marts 2017 ikke fandt grundlag for at fastsætte min klients samlede varige mén til mere end de 20 %, som det tidligere var blevet fastsat til.

Det kan således ikke lægges til grund, at min klient forud for AES' udtalelse af 28. oktober 2020, hvor AES forhøjede det varige mén til 25 %, burde have indset, at hans symptomer fra maven svarede til en méngrad på mere end de 5 %, som det tidligere var blevet fastsat til.

Forældelsen af min klients krav på yderligere erstatning for varigt mén kan således ikke anses for at være begyndt at løbe forud for den 28. oktober 2020.

Jeg skal i den forbindelse også henvise til, at [andet forsikringsselskab] i modsætning til ALKA Forsikring har anerkendt, at min klient har krav på yderligere erstatning for varigt mén, og således ikke har fundet, at min klients krav på yderligere erstatning for varigt mén er forældet."

Selskabet har den 22/12 2023 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Klager anmeldte den 18. juli 2002, at han var kommet til skade den juni 2022, idet han var blevet skudt i maven.

Alka Forsikring indhentede de nødvendige lægelige oplysninger – herunder speciallægeerklæring – og udbetalte ved brev af 19. marts 2004 á conto erstatning svarende til en méngrad på 20 % og meddelte at den endelige vurdering ville blive foretaget af Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring – i det følgende benævnt AES).

AES vurderede ved udtalelse af 6. december 2004, at klagers varige følger af hændelsen svarede til en méngrad på 20% og Alka Forsikring meddelte på den baggrund ved brev af 21. december 2004, at sagen var afsluttet med den allerede udbetalte á conto erstatning.

Klagers advokat søgte i 2007 om en genoptagelse af sagen. Sagen blev igen forelagt AES, som fastholdt den trufne afgørelse og klagers advokat frafaldt yderligere krav.

Klagers advokat henvendte sig igen til selskabet ved mail af 29. december 2021, idet klager havde ført sag mod Erstatningsnævnet om yderligere erstatning og at sagen på den baggrund igen havde været forelagt AES.

AES havde den 28. oktober 2020 foretaget en fornyet vurdering af klagers varige følger af hændelsen den juni 2002 og udtalte, at følgerne (mavegener/brok) var forværret og det samlede mén derfor nu svarede til en méngrad på 25%.

Advokaten rejste på den baggrund krav om yderligere erstatning fra fritidsulykkesforsikringen.

Alka Forsikring bad derfor ved brev af 21. januar 2022 klagers advokat om at fremsende de lægelige akter der lå til grund for AES nye vurdering og erindrede ved brev af 19. maj 2022 om dette.

Advokaten fremsendte ved mail af 17. juni 2022 de ønskede oplysninger og Alka Forsikring meddelte ved brev af 9. augusts 2022, at selskabet ville forelægge oplysningerne for selskabets lægekonsulent og tog samtidig forbehold for at en genoptagelse af sagen kunne være forældet i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29.

Alka Forsikring meddelte ved brev af 1. september 2022, at klagers krav om yderligere erstatning var forældet.

Klagers advokat fastholdt ved mail af 27. september 2022 kravet, idet klager efter advokatens opfattelse ikke havde været klar over eller burde have indset, at der var tale om en forværring af symptomerne fra maven.

Advokatens anbringende var at forældelsesfristen først begyndte at løbe med AES udtalelse af 28. oktober 2020.

Alka Forsikring fastholdt ved brev af 26. oktober 2022 den meddelte afgørelse og uddybede baggrunden for afgørelsen.

Klagers advokat indbragte ved klage af 2. januar 2023 sagen for kunderklager.dk. og Kvalitetsafdelingen fastholdt ved mail af 15 februar 2023 den meddelte afgørelse.

Sagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klager var i perioden 1. juni 2002 til 18. januar 2004 omfattet af en kollektiv fritidsulykkesforsikring i Alka Forsikring via sit medlemskab af [fagforening].

Forsikringen dækkede som nu følger af ulykkestilfælde (dog defineret anderledes end i dag), men der var i sagens natur ikke tvivl om, at hændelsen var dækket på forsikringen.

Alka Forsikring anerkendte da også klagers tilskadekomst i 2002 og udbetalte efter endt sagsbehandling erstatning i overensstemmelse med AES vurdering af klagers varige følger af hændelsen og afsluttede sagen den 21. december 2004.

Problemstillingen i nærværende sag er alene, om der kan ske en genoptagelse af sagen eller en genoptagelse vil være forældet i henhold til reglerne om forældelse i Forsikringsaftaleloven.

En afsluttet sag kan i henhold til de på skadetidspunktet gældende forsikringsbetingelsernes afsnit 13 (tilsvarende i nyere betingelsernes afsnit 12) genoptages, hvis skadelidtes helbredstilstand er væsentligt forværret i forhold til de gener der var til stede, da selskabet afsluttede sagen.

Denne forværring skal skyldes direkte følger af ulykkestilfældet og kræver lægelig dokumentation.

Der er i Forsikringsaftalelovens § 29 fastsat regler om forældelse af krav i henhold til en forsikringsaftale. Det fremgår af § 29, at krav i anledning af forsikringsaftalen forældes efter reglerne i forældelsesloven.

Forældelsesloven af 1. januar 2008 bestemmer i lovens § 3 stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen regnes i henhold til Forældelseslovens § 2 fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt., hvilket i forsikringsmæssig forstand vil sige at fristen for forældelse af et muligt krav om genoptagelse begynder at løbe på det tidspunkt forværringen indtræder.

I AES afgørelse af 28. oktober 2020 vurderede AES, at forværringen af de psykiske gener ikke havde årsagssammenhæng med ulykken, da forværringen var opstået mere end 14 år efter hændelsen og fastholdt på den baggrund et varigt mén på 10% for de psykiske gener.

For så vidt angik mavesmerter og brok vurderede AES de varige følger til 10%.

Derudover fastholdt AES, at klagers vanskelse som følge af arret fortsat svarede til en méngrad på 5%.

Det kan derfor udledes, at AES revurdering af klagers méngrad alene består i et mermén på 5% for mave/brok generne.

Af de lægelige oplysninger fremgår det, at klager i januar 2017 oplevede en forværring af smerter og brok med indeklemning. Der blev planlagt operation, men denne blev udsat til klager havde opnået vægttab.

Klager fik efterfølgende i august 2017 taget mål til brokbælte.

Der var således ikke tale om en rent forbigående forværring af generne og klager var på dette tidspunkt klar over forværringen af sine gener og havde således i forsikringsmæssig forstand kendskab til sit krav i januar 2017 og senest i august 2017.

Det udskyder ikke forældelse eller forhindrer forældelse i at indtræde, at et muligt krav/erstatning ikke har kunnet opgøres eller at der er ikke fastsat en méngrad.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt tager udgangspunkt i det tidspunkt skaden skete og i genoptagelsestilfælde i det tidspunkt hvor forværringen viste sig.

Af de lægelige oplysninger fremgår det, at forværringen af klagers gener fra maven i form af forøgede smerter, brok og indeklemning indtrådte i januar 2017. At der var tale om ikke rent forbigående gener fremgår ligeledes af de lægelige oplysninger, idet klager blev indstillet til operation, som dog blev sat i bero på et vægttab og at klager efterfølgende i august 2017 fik taget mål til brokbælte og angiveligt også fik et sådant.

Det seneste tidspunkt, der kan lægges til grund for den indtrådte forværring af klagers gener i relation til kriterierne for en genoptagelse er således august 2017, hvor klager var klar over den indtrådte forværring.

Da klager først henvendte sig til Alka Forsikring 29. december 2021 må selskabet fastholde, at klagers eventuelle krav på genoptagelse er forældet.

Det skal for god ordens skyld afslutningsvis bemærkes, at det er de forældelsesregler der var gældende på tidspunktet for kravets opståen (forværringens indtræden) der skal lægges til grund for vurderingen, og dermed er retsgrundlaget for vurderingen af forældelse Forsikringsaftalelovens § 29, jfr. Forældelsesloven af 2008."

Klagerens advokat har i meddelelse af 1/2 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Som advokat for klager skal jeg meddele, at selskabets brev af 22. december 2023 ikke giver klager anledning til yderligere bemærkninger, idet min klient fuldt kan henholde sig til det, som er anført på side 2 i klagen med hensyn til, hvornår forældelsen af min klients krav på yderligere erstatning for varigt mén begyndte at løbe."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af 6/12 2004 fremgår bl.a.:

"Vi vurderer menigheden til 20 procent, jf. loven om arbejdsskadesikring, § 18.

...

Det fremgår af sagens akter, at [klageren] blev skudt ned under en fest den juni 2002. Projektilet gik ind i maven og fortsatte gennem tarmene for herefter at kile sig fast i lænderygsøjlen.

...

Der kom efterfølgende normal tarmfunktion og [klageren] blev udskrevet fra hospitalet den 18. juni 2002.

[Klageren] er efterfølgende blevet set på [hospital] på grund af smerter og oppustethed i maven. Røntgenundersøgelse af tyktarmen viste dog, at alt var normalt. Efterfølgende fik [klageren] arbrok og han blev opereret den 28. august 2003 på [hospital].

...

Mengden:

...

Vi har vurderet, at [klageren] har gener efter en let posttraumatisk belastningsreaktion svarende til punktet i tabellen.

Efter tabellens punkt H.4 vurderes større ar på kroppen eller ekstremiteterne til 0-50 procent.

Det fremgår af de indsendte billeder, at [klageren] har et stort operationsar på maven.

Vi har vurderet, at dette ar er værre end et normalt operationsar.

Vi har med udgangspunkt i tabellens H.4 vurderet vansiret til skønsmæssig 5 procent.

Efter tabellens punkt F.1.10 vurderes subjektive mavesmerter uden objektive fund, til mindre end eller lig med 8 procent.

Det fremgår af sagen, at [klageren] har gener i form af smerter i venstre side af maven som føles som trykken/jag.

Vi har med udgangspunkt i tabellens punkt F. 1.10 vurderet disse gener til skønsmæssig 5 procent.

Vi har derfor fastsat det samlede varige men til 20 procent, på baggrund af et skøn over det samlede funktionsniveau."

Af hospitalsjournalnotat fra akutafdelingen af 18/1 2016 fremgår bl.a.:

"I dec mdr. udredt med okkult cancerpakke, hvor der bl.a. er foretaget en gastroskopi, som var i.a. En koloskopi, hvor der blev fundet en polyp, men uden tegn på malignitet. Ultralyd af abdomen, hvor der blev påvist leversteatosis samt en CT af cerebrum, som var beskrevet som normal og et rtg. Af thorax, som også blev beskrevet som normal."

Ankenævnet for Forsikring

7.

100617

Af journalnotat fra kirurgisk ambulatorium af 19/1 2017 fremgår bl.a.:

"I 2002 traume-laparotomi på baggrund af skudtraume.
Fuldstændig lege artis laparotomi og efterfølgende tyndtarmsresektion. Har i efterforløbet udviklet et incisionelt hernie på baggrund af bl.a. laparotomi. Opereret x 2 svarende til det incisionelle hernie, hvor man sidst har inopereret et on lay med suturering til fasciekanter.
Kommer nu til svar på herniekonf.
Fortsat indstillet på at skulle tabe sig.
...
Vi aftaler klinisk kontrol ved undertegnede om 6 mdr."

Af speciallægeepikrise af 26/1 2017 fremgår bl.a.:

"G-I: Udviklede brok efter skud episode og operation, det sidder af og til fast. Har haft sårdannelse gennem 1 1/2 år, som nu er lægt. Der er planlagt reoperation for brok, hvilket kræver et vægttab på ... kg."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af 20/3 2017 fremgår bl.a.:

"Center for Private Erstatningssager i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgav udtalelse i sagen den 8. september 2016, hvor det varige mén blev vurderet til 20 procent.
...
Vi vurderer fortsat, at:
Det varige mén er 20 %.
...
Vi har som anført i udtalelsen vurderet, at [klageren] har psykiske gener svarende til en let post-traumatisk belastningsreaktion, og at denne kan tilskrives den aktuelle hændelse den 7. juni 2002.
...
Det er vores vurdering, at der ikke er den fornødne tidsmæssige sammenhæng mellem den aktuelle hændelse og de efterfølgende depressioner. Vi har ved denne vurdering lagt vægt på, at psykiske følger efter en hændelse som udgangspunkt ikke forværres mere end to år efter, at hændelsen har fundet sted."

Af hospitalsjournalnotat af 17/8 2017 fremgår bl.a.:

"Kommer til måltagning af brokbælte fra afdelingen, hvor han aktuelt er indlagt på grund af ileus, men er på vej hjem.
Har et brok i en gammel cikatrice, der generer meget. Har selv anskaffet sig et bælte med stivere i ryggen, men afd har bedt om et bedre bud fra os.
Pt har en stor og hængende mave.
...
Aftaler at Stotec kommer på hjemmebesøg og tager mål til et bælte."

Ankenævnet for Forsikring

8.

100617

Af journalnotat fra vagtlægen af 29/8 2017 fremgår bl.a.:

"brok ved navlen, længere tid.
flere smerter, er forsat fuldt reponibelt, kontakter e.l.

Af journal fra psykiatrien fremgår bl.a.:

"04.09.2017

...

Aktuelt somatisk ...

Pt. Har kroniske smerter. Han har brok, som ikke kan opereres aktuelt pga. overvægt.

...

25.09.2017

TIDLIGERE SOMATISK (Patientens tidligere somatiske lidelser, tidligere indlæggelser og ambulante behandlinger):

Pt. har brok efter skudepisode. Sidder forsat et projektil i ryggen. Flere operation tidligere for at fjerne dette uden succes.

Lang række af undersøgelser for forskellige somatiske lidelser."

Af journal fra egen læge fremgår bl.a.:

"01-02-2016

....

Forværring af manglende spiselyst og vægttab.

...

16.05.2017

...

[Klageren] ringer, da han har hvad der svarer til et navlebrok.

...

Har i dag været i ... mhp. brokbælte men der går et par dage, inden han kan få det udleveret. Pt. har smerter og får derfor ikke sovet, føler smerterne uudholdelige, da brokket sidder i klemme og har svært ved at få det på plads. Smerterne stadig tilstede efter brokket er på plads.

...

15-07-2017

...

Nu føler [klageren] han har forstoppelse. Har taget Movicol siden i går. Maven er udspilet. Kan kun få brokket ind når han ligger ned.

...

28-08-2017

...

Lyder ikke til at have et inkarceret hernie aktuelt. Taler normalt.

Beskriver tiltagende smerter og besvær med at reponere hernie siden indlæggelse for 2 uger siden.

...

28-08-2017 E-kons

...

Jeg var for en uge siden indlagt med forstoppelse og bøvlv med mit brok. Efterfølgende driller det meget og jeg har store smerter. Brokken kommer ud og kan ikke få det på plads. Er mest sengelig-gende. Jeg har brug for noget til at tage smerterne når det er værst."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af 28/10 2020 fremgår bl.a.:

"Méngraden er vurderet til 25 %, jf. erstatningsansvarslovens § 4.

...

Vurdering af varigt mén

...

Psykiske gener

...

Vi har ved vurderingen været opmærksomme på, at der i 2016 tilkom en forværring af [klagerens] psykiske gener. Vi finder imidlertid, at der ikke er årsagssammenhæng hertil.

I den forbindelse har vi tillagt det vægt, at forværringen først er opstået omkring 14 år efter over-faldet, hvorved der ikke ses den nødvendige tidsmæssige sammenhæng.

...

Maven

Ved vurderingen har vi lagt vægt på, at [klageren] har gener efter overfaldet i form af smerter i venstre side af maven.

Endvidere har vi lagt vægt på, at der er sket en forværring af [klagerens] gener grundet brok, som vi finder skal tilskrives følgerne efter overfaldet.

Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i vores vejledende méntabel:

Efter tabellens punkt F.1.10 vurderes subjektive mavesmerter uden objektive fund, til mindre end eller lig med 8 procent.

Efter tabellens punkt F.1.2 vurderes kroniske smerter efter operation for lyske- og bugvægsbrok til mindre end eller lig med 8 procent.

Vi vurderer, at [klageren]s gener i maven og brok bedst kan sammenlignes med ovenstående ta-belpunkter og svarer til et varigt mén på skønsmæssigt 10 procent.

Vansir

Ved sagens vurdering har vi lagt vægt på, at [klageren] har pådraget sig et ar svarende til maven efter overfaldet.

...

Vi vurderer, at [klagerens] vansir efter overfaldet bedst kan sammenlignes med ovenstående ta-belpunkt og svarer til et varigt mén på skønsmæssigt 5 procent.

Samlet mén

Det er herefter vores vurdering, at det varige mén svarer til skønsmæssig 25 procent."

Af brev fra klagerens advokat af 29/12 2021 fremgår bl.a.:

"Jeg har vedhæftet en udtalelse fra AES om min klients varige mén som følge af ulykken den 7. ju-ni 2002.

...

I udtalelsen har AES vurderet, at min klients varige mén som følge af ulykken den 7. juni 2002 andrager 25 %.

...

Jeg skal anmode ALKA om på baggrund af udtalelsen fra AES at betale yderligere erstatning for varigt mén til min klient under den af min klient tegnede ulykkesforsikring."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"5 Forsikringen dækker5.1 5.1 Følger af ulykkestilfælde

5.1.1 Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

...

12 Genoptagelse

12.1 Når en sag er afsluttet, kan den genoptages på forsikredes anmodning. Dette kræver, at den helbredsmæssige tilstand har ændret sig væsentligt i forhold til de gener, der er blevet lagt til grund ved sagens afslutning, og at forværringen alene skyldes direkte følger af ulykkestilfældet.

Til brug for genoptagelsen kræves der lægelig dokumentation. Denne dokumentation kan være fra egen læge, sygehus eller specialister og sendes til Alka, så snart forværringen konstateres."

Nævnet udtaler:

Klageren blev skudt i maven den 7/6 2002, og projektilet gik gennem tarmene og satte sig fast i lænderygsøjlen. Klageren udviklede et mavebrok, som blev opereret 2 gange. Selskabet anerkendte dækning og udbetalte den 19/3 2004 aconto erstatning grundet psykiske gener, mavegener og vansir, svarende til en méngrad på 20 %. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede den 6/12 2004 i vejledende udtalelse klagerens gener, som følge af ulykken til 20 % varigt mén. Klagerens gener som følge af mavesmerter blev vurderet til skønsmæssigt 5 %. Selskabet meddelte den 21/12 2004, at sagen var afsluttet med den allerede udbetalte a conto erstatning. Klageren søgte i 2007 om genoptagelse af sagen, og sagen blev genforelagt for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som fastholdt den trufne afgørelse. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede den 28/10 2020, at klagerens mén svarede til en méngrad på 25 %, og at mavegenerne heraf udgjorde 10 %. Klageren henvendte sig til selskabet igen den 29/12 2021, som den 1/9 2022 afviste dækning med henvisning til, at klagerens eventuelle krav var forældet.

Klageren ønsker udbetaling af godtgørelse for yderligere 5 % varigt mén. Klageren har anført, at han ikke før Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af 28/10 2020 – hvor det

varige mén blev forhøjet til 25 % – burde have indset, at symptomerne fra maven svarede til en højere méngrad end tidligere fastsat. Forældelsesfristen på klagerens krav kan derfor ikke regnes fra før den 28/10 2020. Klageren har anført, at det ikke kan lægges til grund, at forældelsesfristen skal regnes fra den 26/1 2017, idet han ikke på dette tidspunkt burde have vidst, at der var sket en varig forværring, som kunne begrunde en højere mén fastsættelse. Klageren har anført, at han ikke burde have indset, at han havde krav på yderligere godtgørelse for varigt mén, blot fordi han oplevede en forværring, idet forværringen forhåbentlig kunne afhjælpes ved behandling, og således ikke ville være varig. Klageren har også anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i vejledende udtalelse af 20/3 2017 ikke fandt grundlag for at fastsætte det varige mén til mere end 20 %.

Selskabet har afvist at udbetale yderligere godtgørelse for varigt mén med henvisning til, at klagerens eventuelle krav som følge af forværring var forældet ved klagerens fornyede henvendelse den 29/12 2021. Selskabet har anført, at det fremgår af den lægelige journal, at klageren oplevede en forværring af smerter og brok med indeklemning i januar 2017, og at der blev planlagt operation. Der var således ikke tale om en forbigående forværring af generne, og klageren var derfor på dette tidspunkt klar over forværringen og havde kendskab til sit krav i januar 2017 og senest i august 2017, hvor han fik taget mål til brokbælte.

Det fremgår af speciallægeepikrise af 26/1 2017, at klageren "Udviklede brok efter skud episode og operation, det sidder af og til fast. Har haft sårdannelse gennem 1 1/2 år, som nu er lægt. Der er planlagt reoperation for brok, hvilket kræver et vægttab på ... kg".

Det fremgår af journal af 4/9 2017, at "Pt. Har kroniske smerter. Han har brok, som ikke kan opereres aktuelt pga. overvægt".

Det fremgår af journal fra vagtlægen af 29/8 2017, at klageren havde "brok ved navlen, længere tid. flere smerter, er forsat fuldt reponibelt, kontakter e.l".

Det fremgår af hospitalsjournalnotat af 17/8 2017, klageren kom "til måltagning af brokbælte fra afdelingen, hvor han aktuelt er indlagt på grund af ileus, men er på vej hjem. Har et brok i en gammel cikatrice, der generer meget. Har selv anskaffet sig et bælte med stivere i ryggen, men afd har bedt om et bedre bud fra os".

Det fremgår af journal af 16/5 2017, at "[Klageren] ringer, da han har hvad der svarer til et navlebrok. ...Har i dag været i ... mhp. brokbælte men der går et par dage, inden han kan få det udleveret. Pt. har smerter og får derfor ikke sovet, føler smerterne uudholdelige, da brokket sidder i klemme og har svært ved at få det på plads. Smerterne stadig tilstede efter brokket er på plads".

Det fremgår af journal af 28/8 2017, at klageren i e-konsultation beskrev, at "Jeg var for en uge siden indlagt med forstoppelse og bøvvl med mit brok. Efterfølgende driller det meget og jeg har store smerter. Brokken kommer ud og kan ikke få det på plads. Er mest sengeliggende".

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, og forældelseslovens § 2 og § 3, at et krav på forsikringsdækning forældes 3 år efter det tidligste tidspunkt, hvor klageren kunne fremsætte et krav om forsikringsdækning over for ulykkesforsikringen. Efter nævnets praksis er dette tidspunktet, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at klageren har haft rimelig anledning til at anmelde kravet til selskabet. Efter nævnets opfattelse skal forældelsesfristen for klagerens eventuelle krav på méngodtgørelse som følge af en forværring regnes fra det tidspunkt, hvor forværringen har vist sig på en sådan måde, at klageren har haft rimelig anledning til at anmode om genoptagelse.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren mere end 3 år før sin fornyede henvendelse til selskabet den 29/12 2021 havde eller burde have haft et sådant kendskab til en eventuel forværring af mavegenerne efter ulykkestilfældet den 7/6 2002, at klageren har haft rimelig anledning til at anmode om genoptagelse, og at selskabet derfor har været berettiget til

Ankenævnet for Forsikring

13.

100617

at afvise dækning med henvisning til, at kravet er forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, og forældelseslovens §§ 2 og 3.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren efter ulykken udviklede brok i arvævet på maven, som af og til sad fast, og at der på denne baggrund blev planlagt reoperation i 2017 på betingelse af, at klageren gennemgik et vægttab. Klageren fik den 17/8 2017 foretaget måltagning til brokbælte.

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren henvendte sig til egen læge den 16/5 2017 grundet "uudholdelige" smerter, at klageren henvendte sig til vagtlægen den 29/8 2017 med smerter i brokket gennem længere tid, og at det fremgår af journal af 4/9 2017, at klageren havde kroniske smerter.

Nævnet bemærker, at klagerens mavegener ikke er genvurderet i Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikrings vejledende udtalelse af 20/3 2017, idet klageren havde bedt om en uddybning af "hvorfor en del af [klagerens] psykiske gener ikke anses som en følge af hændelsen den 7. juni 2002".

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Hans-Jørgen Nymark Beck